

слѣ умножаваме 3 на 8 ед. излизать 24 ед. и като извадимъ 24 ед. изъ 24 ед., неостая ничто.

Забѣлѣжаніе Остаткъ-тъ всегда трѣбва да бѣде по-малкъ отъ дѣлителя; ако ли е по-голѣмъ или равенъ съ него, това показва, че найденый знакъ за въ частно-то число трѣбва да бѣде по-голѣмъ, отъ колкото е; наопаки: кога найдено-то произведеніе отъ частно-то на дѣлителя не може да ся извади изъ раздѣленж-тъ часть отъ дѣлимо-то, то показва, че частно-то е земено по-голѣмо, отъ колкото трѣбва да бѣде, та трѣбва да ся смали.

II. Кога дѣлитель-тъ е по-голѣмъ отъ пръвж-тъ цифрж, что е отъ лѣво въ дѣлимо-то число, та не може да ся вмѣсти въ неѣ ни единъ пѣтъ, тога притуряме до неѣ и слѣдующж-тъ цифрж, та и въ двѣ-тѣ заедно трѣсимъ, колко пѣти ся съдрѣжява дѣлитель-тъ; найдено-то съдрѣжаніе подписваме за пръвж знакъ въ частно-то число, послѣ умножяваме съ него дѣлителя и произведеніе-то изваждаме не само изъ единж-тъ цифрж отъ лѣво въ дѣлимо-то, но и изъ двѣ-тѣ, които сме дѣлили; при остатѣка сваяме слѣдующж-тъ цифрж отъ дѣлимо-то и продѣжяваме дѣленіе-то, както ни ся каза по-горѣ въ I. правило. За пр.

$$\begin{array}{r}
 1245 : 5 = 249 \\
 \underline{10} \\
 24 \\
 \underline{20} \\
 45 \\
 \underline{45} \\
 0
 \end{array}$$

Изясненіе. Тукъ 5 не ся съдрѣжява ни единъ пѣтъ въ 1 хылядициж, затова притуряме при неѣ и 2 стотн., та ставать 12 стотн.; 5 въ 12 стотн. ся съдрѣжява 2 пѣти или 2 стотн. пѣти; пишемъ въ частно-то на мѣсто стотницы 2; послѣ умножаваме 5 на 2 стотн. та излизать 10 стотн. Вадимъ